Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător Manoli Grigore)
Dosarul nr. 2r-3965/23
nr. 2-23140127-02-2r-01122023

D E C I Z I E

16 ianuarie 2024 ***mun. Chișinău***

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componență:
Președintele completului, judecătorul ***Eugeniu Clim***
Judecătorii ***Olga Cojocaru și Steliana Iorgov***

examinând recursul declarat de avocatul Cotruță Sergiu, în interesele S.R.L. „*****” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26.10.2023 prin care a fost respinsă cererea înaintată de avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „*****” și ***** privind încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, ***Colegiul civil***

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

La data de 29.09.2023 avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” s-a adresat în instanța de judecată cu cererea împotriva *****” S.R.L. și *****, solicitînd încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, care a fost repartizată prin intermediul PIGD judecătorului Grigore Manoli la data de 01.10.2023, în mod automat-aleatoriu.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26.10.2023, judecătorul constatând că acțiunea înaintată întrunește exigențele prevăzute de lege, a dispus acceptarea acesteia spre examinare în procedura generală.

În conținutul cererii de chemare în judecată avocatul Sergiu Cotruță în interesele „*****” S.R.L. a solicitat instanței aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe conturile bancare, surse financiare aflat pe conturile

bancare care aparțin cu drept de proprietate pârâților S.R.L. „**********” și *****, în limita valorii acțiunii în sumă de 3.765.096,11 lei.

În motivarea solicitării de asigurare a acțiunii avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” a invocat că pârâții în prezent dețin față de reclamantă o datorie considerabilă care se datorează comportamentului de rea-credință sl pârâților în executarea obligațiilor contractuale.

Poziţia instanţei de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26.10.2023 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea cu privire la asigurarea acţiunii în cauza civilă la cererea înaintată de avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „*****” și ***** privind încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului

Invocând dezacordul cu încheierea instanței de fond, la 30.10.2023, avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” a înaintat cerere de recurs împotriva încheierii instanței de fond, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26.10.2023 cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****”.

Argumentele părţilor

În argumentarea cererii de recurs a indicat că, există motive întemeiate pentru aplicarea sechestrului asupra bunurilor pârâtei, şi anume:

- Reclamanta şi-a executat obligaţiile sale în mod corespunzător;
- Pârâţii întârzie considerabil în stingerea datoriei sale;
- Datoria pârâţilor este una considerabilă - 3.765.096,11 lei, fără a lua în calcul alte cheltuieli adiţionale;
- Pârâţii dau dovadă de rea-credinţă în executarea obligaţiilor sale contractuale;
- Neaplicarea sechestrului va duce la imposibilitatea executării unei potenţiale hotărâri, întrucât examinarea cauzei ar putea dura până la 2 (doi) ani, iar între timp pârâta S.R.L. „*****” poate deveni insolvabilă.

Reieşind din prevederile contractul de vânzare-cumpărare se constată

prezenţa unei datorii considerabile, în sumă de 3.765.096,11 lei.

În conformitate cu art. 174 alin. (1) al CPC al RM, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea acţiunii se admite în orice fază a procesului, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar crea dificultăţi judecătoreşti sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Prin urmare, asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţilor interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive, fapt efectuat prin admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare.

La caz, menționează că, există motive întemeiate pentru care aplicarea sechestrului asupra bunurilor Intimatei, şi anume:

1. Recurenta şi-a executat obligaţiile sale în mod corespunzător;
2. Datoria intimatei este una considerabilă - 3.765.096,11 lei;
3. Intimații au calitatea de pârât în mai multe procese civile;
4. Intimata dă dovadă de rea-credinţă în executarea obligaţiilor sale contractuale;
5. Neaplicarea sechestrului va duce la imposibilitatea executării unei potenţiale hotărâri, întrucât examinarea cauzei ar putea dura până la 2 (doi) ani, iar între timp Intimata poate deveni insolvabilă.

Neplata datoriei sale, denotă fie imposibilitatea plăţilor la momentul de faţă, fie reaua - credinţă a intimatei. În acest sens, este de menţionat practica CtEDO pronunţată pe cauza Banca Vias c. Moldovei din 06.11.2007, în care Curtea a constatat violarea de către Republica Moldova a art. 6, paragraf 1 din Convenţie pentru imposibilitatea de executare a hotărârii judecătoreşti pronunţate în favoarea Recurentei, din motivul omisiunii instanţei de judecată de a aplica măsuri de asigurare, „notând că statul are obligaţia pozitiva să organizeze un sistem de executare al hotărârilor judecătoreşti care să fie efectiv atât în drept, cât şi în practică, precum şi să asigure executarea acestora fără întârzieri necuvenite. Atunci când autorităţile simt obligate să acţioneze pentru executarea unei hotărâri judecătoreşti şi nu o fac, inacţiunea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul art. 6 alin. (1) a Convenţiei”.

Totodată, menţionează că intimata nu reacţionează în nici un fel la cererile prealabile - ce indică direct că ultima nu are de gând să achite sumele datorate,

ceea ce ne indica concret la o eventuală imposibilitate de a executa o hotărâre.

În cazul în care intimata ar aduce garanţii a faptului că, acesta ar putea să execute dispoziţiile potenţialei hotărâri, achitând o cauţiune în contul executorului judecătoresc, aceasta ar avea un efect.

Întrucât asigurarea acţiunii civile constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către judecător sau instanţă măsurile de asigurare a acţiunii civile trebuie aplicate cu deosebită atenţie ţinând cont de următoarele reguli de procedură: scopul asigurării acţiunii trebuie să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare.

Articolul 174 CPC enunţă o singură motivaţie de a cere asigurarea acţiunii civile - în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Prin cererea de chemare în judecată se constată că acţiunea înaintată are caracter patrimonial, or rezidă din încasarea datoriei.

Raportând dispoziţiile normelor citate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma raţionalismului pretenţiilor înaintate, consideră că în speţă se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal sus-citat pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, or riscul imposibilităţii executării hotărârii judecătoreşti deja exista.

Or, caracteristicile individuale ale obiectului acţiunii, în cazul dat, încasarea datoriei contractuale reprezintă indubitabil un interes general extrem de important şi care urmează a fi asigurat conform rigorilor legii.

În urma celor relatate mai sus, ajunge la concluzia privind necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii, determinată de particularităţile obiectului litigiului în sensul invocat de către recurent, constatarea căruia urmează a fi realizată în procesul de examinare a cauzei în fond. Or, restitutio ad integram, ţine de esenţa litigiului şi în acest sens pretenţiile recurentului vizează sumele enorme de bani, iar măsura de asigurare a acţiunii reprezentând în esenţă o modalitate de conservare a situaţiei, până la examinarea în fond a acţiunii, fără a se intervine în raporturile juridice, realizate până la dispunerea măsurii de asigurare a acţiunii.

Or, dispoziţiile art. 60 alin. (5) al CPC la emiterea actului de procedură judecătoresc urmează a fi luate în calcul şi dacă aceste nu acte contravin legii, nu încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului.

Or, caracteristicele particulare ale obiectului litigiului, invocate de către Recurentă şi care se regăsesc în materialele pricinii denotă fără echivoc existenţa riscurilor aferente acestora în sensul înstrăinării sau dispariţiei în alt mod a obiectului litigiului, nu pot fi eliminate decât prin dispunerea aplicării măsurii de asigurare a acţiunii.

În această ordine de idei, conchide apelantul că în speţă există riscul ireversibil în cazul în care Intimata va înstrăina bunurile, situaţie ce va fi în contradicţie cu scopul Legii.

În acest context reţine apelantul că potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, procedura de executare este interpretată prin prisma dispoziţiilor art. 6 par. (1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, dreptul la justiţie garantat de această normă protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătoreşti (cauza Burdov c. Rusiei, din 07.05.2002, Ruianu c. României).

Prin urmare, neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii în vederea asigurării posibilităţii executării condiţiilor contractuale în cazul în care se întrunesc temeiurile instituite de Lege în acest sens, contravine prevederilor normei internaţionale invocate mai sus.

Mai mult ca atât, acţiunea înaintată de recurentă având un caracter patrimonial, blocarea conturilor bancare şi aplicarea sechestrului pe bunurile imobile şi imobile este oportună în situaţia neachitării datoriei timp de o perioadă îndelungată, fiind acumulate deja şi dobânzi enorme.

Intimaţii sunt implicaţi în diverse cauze civile având calitatea de pârâţi, după cum urmează:

- cauza nr. 2c-3144/2023 – S.R.L. „PREST-PESTICIDE” vs. S.R.L. „*****” - acţiuni apărute din contractele de vânzare- cumpărare;

- cauza nr. 2c-3-2023 – S.R.L. „MCF TRANS PROVISION” vs. S.R.L. „*****” privind rezoluţiunea contractului, restituirea avansului şi încasarea împrumutului;

- cauza nr. 2c-14/23 – S.R.L. „AGRODOCTOR” vs. S.R.L. „*****” - privind confirmarea tranzacţiei încheiate în scopul prevenirii unui proces civil şi de eliberare a titlului;

- cauza nr. 2c-17/23 - B.C. „MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A. vs. S.R.L. „*****” - privind încasarea datoriei.

Notează recurentul că, existența unor cauze civile reprezintă un pericol de

imposibilitate de a executa o eventuală pozitivă hotărâre.

Prin cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii, recurentul a invocat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii, solicitarea fiind justificată însăşi prin existenţa datoriei nestinse, iar în cazul în care instanţa va emite o hotărâre judecătorească privind încasarea datoriei, aceasta ar fi imposibil de executat, în situaţia în care se constată că intimatul este de rea-credinţă şi exista riscul înstrăinării mijloacelor băneşti şi a bunurilor sale.

Termenul de declarare a recursului

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform art. 181 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Materialele cauzei atestă faptul că, încheierea contestată a fost emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru la data de 26.10.2023, iar cererea de recurs a fost declarată la data de 30.10.2023, motiv din care, Colegiul civil consideră că, cererea de recurs înaintată la 30.10.2023, a fost depusă în termenul legal.

Aprecierea instanţei de recurs

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil ajunge la următoarele.

Potrivit art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Potrivit art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema în fond.

Corespunzător prevederilor art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanţei de recurs pronunţată după examinarea recursului împotriva încheierii emise în primă instanţă rămâne irevocabilă din momentul pronunţării.

Instanța de recurs a constatat cu certitudine că, la data de 29.09.2023 avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” s-a adresat în instanța de judecată cu cererea împotriva *****” S.R.L. și *****, solicitînd încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, care a fost repartizată prin intermediul PIGD judecătorului Grigore Manoli la data de 01.10.2023, în mod automat-aleatoriu.

Concomitent cu depunerea acțiunii, la data de 29.09.2023, avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” a solicitat asigurarea acțiunii civile prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe conturile bancare, surse financiare aflat pe conturile bancare care aparțin cu drept de proprietate pârâților S.R.L. „**********” și *****, în limita valorii acțiunii în sumă de 3.765.096,11 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26.10.2023 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea cu privire la asigurarea acţiunii în cauza civilă la cererea înaintată de avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „*****” și ***** privind încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Analizând situaţia de fapt din prezenta speţă vis-a-vis de cererea de asigurare a acţiunii în raport cu materialele pricinii, instanţa de recurs consideră oportun de a reitera prevederile art. 174 CPC, care statuează expres că, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Potrivit art. 175 alin. (1) lit. a), alin. (2) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane. Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

Potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

În conformitate cu art. 270 alin. (l) lit. e) din Codul de procedură civilă, în încheierea judecătorească se indică motivele care au determinat concluziile instanţei şi legea guvernantă.

În conformitate cu prevederile art. l alin. (l) şi (2) al Protocolului 1 la CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional.

Dispoziţiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosinţa bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuţii, sau a amenzilor.

În cauza CtEDO Agosi vs Regatul Unit cererea nr.9118/80 *(par.48),* Curtea a menţionat că art.l Protocolul 1 stabileşte substanţa *(natura juridică)* a dreptului de proprietate.

Astfel, aceasta presupune în primul rând principiul general al respectului dreptului de proprietate *(prima frază a alin.(I).*

În al doilea rând *(la a doua frază a aceluiaşi alineat)* norma respectivă reglementează posibilitatea privării de proprietate şi o supune unor condiţii strict determinate de lege.

În al treilea rând *(alin. (2)* se oferă dreptul statului de a reglementa folosirea bunurilor proprietate privată conform interesului general al societăţii.

Necesitatea şi scopul primordial al aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Astfel, participanţii la proces, înaintând instanţei cerinţe cu privire la aplicarea unor măsuri de asigurare a acţiunii, urmează să justifice prin circumstanţe reale, prin probe pertinente şi concludente necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Prin urmare, orice demers sau cerinţă înaintată instanţei de judecată, necesită a fi argumentată atît în fapt cît şi în drept.

Colegiul civil menționează că, măsurile de asigurare a acţiunii, reglementate de art. 175 Codul procedură civilă, urmează a fi corelate cu obiectul acesteia, astfel încât să existe o legătură de conexitate între măsura de asigurare solicitată, scopul urmărit de parte prin solicitarea măsurii de asigurare a acţiunii şi obiectul acţiunii, astfel încît prin măsura de asigurare aplicată se garantează executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti în cazul satisfacerii pretenţiei reclamantului.

Colegiul civil menționează că, la data de 29.09.2023 avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva *****” S.R.L. și *****, solicitînd încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, avocatul Sergiu Cotruță în interesele „*****” S.R.L. a solicitat instanței aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe conturile bancare, surse financiare aflat pe conturile bancare care aparțin cu drept de proprietate pârâților S.R.L. „**********” și *****, în limita valorii acțiunii în sumă de 3.765.096,11 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26.10.2023 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea cu privire la asigurarea acţiunii în cauza civilă la cererea înaintată de avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „*****” și *****privind încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, temei de respingere în aplicarea măsurilor asiguratorii, instanța de fond a indicat faptul că, avocatul Cotruță Sergiu în interesele S.R.L. „*****” nu a prezentat probe justificative în corespundere cu prevederile art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coroborate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum că prin neaplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe conturile bancare, surse financiare aflate pe conturile bancare care aparțin cu drept de proprietate pârâților S.R.L. „*****” și *****, în limita valorii acțiunii, s-ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În context, Colegiul civil adnotează că, iminenţa producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată. Îndeplinirea condiţiei referitoare la paguba iminentă presupune administrarea de dovezi care să probeze iminenţa producerii pagubei invocate, or simpla formulare a cererii de asigurare a acțiunii cu enumerarea unor pretinse riscuri nu echivalează în mod instantaneu cu admiterea acesteia. Pentru admiterea ingerinței în dreptul de proprietate al unei persoane este necesară administrarea unor probe suficient de convingătoare cu prezentarea argumentelor de rigoare.

Astfel, la caz, în urma analizei circumstanțiale a probelor administrate la materialele cauzei, în coraport cu normele legale relevante cazului dedus judecării, Colegiu civil atestă că, deși instanța de fond a reținut în concluzia soluției sale că partea reclamantă nu a furnizat probe justificative a faptului existenței riscului de

neexecutare a unei hotărâri judecătorești eventuale, materialele cauzei atestă o altă situație de fapt.

Din informațiile administrate la materialele cauzei, Colegiul civil reține că în speță, reclamantul S.R.L. „*****” pretinde încasarea din contul pârâților S.R.L. „*****” și ***** a datoriei formată ca urmare a neonorării obligațiunilor contractuale, precum și nedorința de a soluționa litigiului pe cale amiabilă.

Colegiul civil reține că, înstrăinarea de către pârâții/ intimați S.R.L. „*****” și ***** a bunurilor deţinute cu drept de proprietate, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acţiunii, ar duce inclusiv la imposibilitatea și/sau tergiversarea executării unei eventuale hotărârii judecătoreşti favorabile reclamantului.

Contextual, Colegiul civil atestă că motivele invocate de partea reclamantă/recurentă la caz, justifică aplicarea măsurilor de asigurare, fiind motivate în fapt, având un scop legitim, or neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti, având în vedere situația existenței multiplelor litigii pendinte pe rolul instanțelor de judecată, în care este vizată întreprinderea pârâtă S.R.L. „*****”, iar obiectul litigiului respectiv ține efectiv de neneexecutarea obligațiilor contractuale, rezilierea contractelor, restituirea avansului, încasarea datoriilor, fapt ce se confirmă însăși prin extrasele de informație de pe Portalul instanțelor judecătorești înserate în cererea de recurs declarată de S.R.L. „*****”.

Astfel, la examinarea acestei cereri Colegiul civil atestă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar această necesitate poate rezulta din pericolul imposibilității executării unei eventuale hotărîri judecătorești.

Raportând normele legale precitate supra la circumstanțele speței deduse judecății, Colegiul civil consideră că, instanța de fond eronat a respins cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, or potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii şi argumentarea demersului dat.

Astfel, Colegiul civil, analizând legalitatea încheierii contestate, consideră că instanța de fond la emiterea încheierii a aplicat eronat normele de drept procedural și nu a apreciat suficient circumstanțele și probele prezentate în susținerea cererii de asigurare, rezultând în lipsa unei motivări concise și necesare pentru oferirea răspunsurilor tuturor participanților la proces, fapt ce constituie temei de casare a

încheierii instanței de fond și emiterea unei decizii prin care cererea de asigurare a acțiunii depusă de S.R.L. „*****” urmează a fi admisă parțial.

În cazul dat, obiectul dedus judecăţii îl constituie contractul de vînzare-cumpărare nr. 219 și anexele nr. 1-18 din 06.04.2022, încheiat între S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****”, potrivit căruia, S.R.L. „*****” a vândut iar S.R.L. „*****” a cumpărat, marfă în volum total de 4 623 176,28 lei, invocând în calitate de probă facturi fiscale și actul de verificare a decontările reciproce între întreprinderi.

Colegiul civil constată că, potrivit circumstanțelor de fapt invocate în cererea de chemare în judecată, S.R.L. „*****” nu și-a onorat obligaţiile contractuale privind rambursarea datorii formată la data de 01.11.2022, iar urmare a semnării acordului adițional la data de 09.11.2022, părțile au stabilit datoria finală în cuantum de 2 259 961,65 lei, fiind scadentă la 01.07.2022, iar pînă la momentul de față această datorie nu a fost achitată.

Astfel, la depunerea cererii de chemare în judecată S.R.L. „*****” a argumentat necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii prin faptul că, pârâta S.R.L. „*****” necătând la faptul că, a admis restanțe la obligațiunile contractuale asumate, nu a întreprins careva acţiuni în vederea achitării datoriei şi se eschivează de la onorarea obligaţiunilor asumate conform contractului de vînzare-cumpărare încheiat și acordurilor adiționale, acumulând o datorie de 2 259 961,65 lei.

Colegiul civil menționează că, prin neonorarea obligaţiilor de plată asumate prin contractul de vînzare-cumpărare nr. 219 și anexele nr. 1-18 din 06.04.2022, pârâta S.R.L. „*****” demonstrează lipsa intenţiei sau imposibilitatea de achitare a datoriei, care se majorează zilnic din contul dobânzilor şi a penalităţilor calculate.

Din aceste considerente, o eventuală hotărâre favorabilă reclamantului nu va putea fi executată dacă nu vor fi înreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia.

Totodată, referitor la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii față de administratorul pârâtului S.R.L. „*****”, *****, Colegiul civil reține că, având în vedere că între S.R.L. „*****”, S.R.L. „*****” și ***** a fost semnat contractul de fidejusiune, măsura de asigurare urmează a fi aplicată și în privința bunurilor administratorului întreprinderii intimate S.R.L. „*****”, *****.

Astfel, Colegiul civil reține necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or mărimea datoriilor restante acumulate ar putea determina pârâta să

evite onorarea obligaţiunilor faţă de reclamantul/recurent, aferente contractului de vînzare-cumpărare şi aceste acţiuni ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti şi respectiv, ar duce la imposibilitatea restituirii datoriei faţă de S.R.L. „*****”.

Prin urmare, în cazul în care instanța ar adopta o eventuală hotărâre în favoarea reclamantei, reieşind din natura litigiului, atunci există riscul ca hotărîrea respectivă să nu poată fi executată pe viitor, or prin asigurarea acțiunii se garantează posibilitatea realizării pretenţiilor în cazul satisfacerii acţiunii şi contribuie real la executarea ulterioară a hotărîrii judecătoreşti adoptate.

Colegiul civil menționează că, asigurarea acțiunii este un mijloc eficient de protecţie a drepturilor participanţilor la proces şi nu încalcă drepturile şi interesele acestora, deoarece măsura de asigurare se aplică doar pînă la soluţionarea pricinii în fond.

Mai mult ca atît, prin aplicarea măsurilor de asigurare în cazul dat, pîrîtului i se limitează doar dreptul de dispoziție asupra bunurilor, acesta nefiind însă îngrădit în alte drepturi.

Astfel, din considerentele menţionate supra şi avînd în vedere faptul că, neluarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărîri judecătoreşti favorabile reclamantului, Colegiul civil ajunge la concluzia de a casa încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26.10.2023, prin care a fost respinsă cererea înaintată de avocatul Sergiu Cotruță în interesele S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „*****” și ***** privind încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, a admite cererea avocatului Cotruță Sergiu, în interesele S.R.L. „*****” privind asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile şi mijloacele băneşti care aparţin pârâților S.R.L. „*****” și ***** în limita valorii datoriei contractuale solicitată a fi încasată conform contractului de vînzare-cumpărare în sumă de 2 259 961,65 lei, pînă la examinarea cauzei în fond.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) art. 427 lit. c), art. 428 alin. (1), art. 238-241 din Codul de procedură civilă, ***Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău***

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către avocatul Cotruță Sergiu, în interesele S.R.L. „*****”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26.10.2023 și se emite o decizie prin care:

Se admite parțial cererea de asigurare a acţiunii înaintată de avocatul Cotruță Sergiu, în interesul lui S.R.L. „*****”.

Se aplică sechestrul pe bunurile mobile şi imobile, cât şi mijloacele băneşti aflate pe conturile bancare a S.R.L. „*****” c/f *****, sediul: r-l Dubăsari, s. Doroțcaia și ale lui *****, IDNP *****, născut la *****), cu domiciliul în r-l Rîbnița, s. Jura, în limita valorii datoriei contractuale în mărime de 2 259 961,65 lei (două milioane două sute cinci sute nouă mii nouă sute șaizeci și unu lei 65 bani), pînă la examinarea cauzei în fond.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul ***Eugeniu Clim***

Judecătorii ***Olga Cojocaru***

Steliana Iorgov